

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 15/5 91. Første behandling 22/5 91. Betænkning 24/5 91. Anden behandling 28/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om individuel boligstøtte.

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 19/2 91. Første behandling 7/3 91. Betænkning 22/5 91. Anden behandling 28/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kirsten Jacobsen (FP):**

At der her til tredjebehandlingen er stillet et

ændringsforslag, og at det ikke allerede var stillet til andenbehandlingen, er kun et udtryk for Fremskridtspartiets almindelige kompromissøgende holdning, idet vi også i denne sag prøvede at banke lidt fornuft ind i . . . (*Munterhed*).

Formanden:

Undskyld, fru Kirsten Jacobsen. Jeg kan ikke se, at der er stillet noget ændringsforslag til denne sag. Det er lovforslag nr. L 147.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg beklager, hr. formand. Jeg skal så tale om lovforslag nr. L 147. Det skal jeg gøre ganske kort. Vi er også hurtige til omskiftelser. (*Munterhed*).

Under anden behandling af lovforslag nr. L 147, som er en del af regeringens boligpakke, sagde jeg, at Fremskridtspartiets indstilling i betænkningen muligvis ville blive ændret, hvis visse ændringsforslag, som vi ikke kunne lide, blev vedtaget. Det blev de heldigvis ikke, og jeg har den glæde i dag at meddele regeringen, at vi vil stemme for den del af boligpakken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 123 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF)
mod 12 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v. (Forlængelse af løbetiden for lån til om- og tilbygning).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 16/5 91. Første behandling 22/5 91. Betænkning 24/5 91. Anden behandling 28/5 91. Tillægsbetænkning 28/5 91).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Socialdemokratiet har tidligere sagt, at vi ville redegøre for vores stilling til det af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag under tredjebehandlingen af lovforslag nr. L 204. Fru Kirsten Jacobsen har jo allerede taget lidt hul på debatten og sagt, det var et kompromisforslag, og jeg vil gerne erkende, at det er tilfældet, og at der ligger mange positive elementer i ændringsforslaget, som vi gerne vil kvittere for.

Men det er jo sådan, at Socialdemokratiet har indgået en boligpolitisk aftale med regeringen her i foråret, og som en naturlig konsekvens af denne aftale er vi nødt til at stemme imod det af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Den boligpolitiske løsning, vi har fået, der jo drejer sig om nogle her og nu-løsninger af nogle akutte og aktuelle boligproblemer, står vi naturligvis ved.

Forslaget har som sagt vores sympati, men det skal ikke være sådan, at man kan sige om Socialdemokratiet, at det er os, der løber af gårde, når man taler om indgåede aftaler. Dem vedstår vi naturligvis, og i konsekvens heraf stemmer vi imod.

Pernille Sams (KF):

Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag om ret til at omprioritere ved om- og tilbygninger, således at ydelsen efterfølgende skal være mindst lige så stor som før omprioriteringen. Dette forslag var et led i forhandlingerne før forliget, det blev forkastet under forhandlingerne, og det er ikke med i forliget. Derfor afviser vi ændringsforslaget i dag og stemmer imod det.

For mig at se er det imidlertid ikke helt udelukket, at vi på et senere tidspunkt kan vende tilbage til forslaget, når vi har haft lejlighed til at gennemanalysere konsekvenserne for samfundsøkonomien endnu grundigere. Der er ingen tvivl om, at der er en forbrugsudvidelse i forslaget, men der er også en vældig beskæftigelsesvirkning, uden at staten skal af med pen-

ge af den grund, og det finder vi naturligvis positivt.

Jeg skal undgå at gentage førstebehandlingen her ved tredjebehandlingen, og derfor vil jeg begrænse mig til på den konservative folketingsgruppes vegne at udtrykke vores meget positive holdning til, at Folketinget nu vedtager dette og de to følgende lovforslag med en håndsrekning til boligejere og lejere og til tusindvis af håndværkere, som nu kan komme i arbejde.

Ingen af os har fået alle vores ønsker opfyldt under forhandlingerne, men det vigtigste er også det positive signal, der samlet sendes til boligmarkedet, et signal om, at den politiske fremtid byder på forståelse for de store problemer, der er på boligmarkedet, og ønske om at skabe tryghed på boligmarkedet. Dette brede politiske signal er nok så vigtigt og lover godt ikke alene ved dette forlig, men også for fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er da glad for, at fru Pernille Sams på Det Konservative Folkepartis vegne siger, at man vil acceptere forslaget, når der ikke længere står Fremskridtspartiet som forslagsstiller.

Men jeg vil gerne stille fru Pernille Sams et spørgsmål, for det, der har interesseret regeringen, er jo, at man ved at vedtage dette i øvrigt fornuftige forslag vælter hele betalingsbalancen og der sker frygtelige samfundsomvæltninger. Hvad er det, fru Pernille Sams tror der vil ske her i sommer, som er så fantastisk godt, at de uheldige virkninger ikke kommer til efteråret?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I det bilag, der er optrykt i tillægsbetænkningen, vil de mange kolleger, som i øjeblikket sidder og venter på afstemningerne, kunne læse noget overordentlig interessant. Der findes nemlig nogle supplerende bemærkninger til forslaget fra Økonomiministeriet, hvoraf det fremgår:

»Hensynet til beskæftigelsen i byggesektoren er varetaget af tilskudsordningen og den generelle løbetidsforlængelse for ombygningslån.«

[Kim Behnke]

Vi har en regering i et land med en arbejdsløshed på omkring 300.000. Denne regering har indgået et forlig om at lave nogle tilskudsordninger, som i bedste fald, og hvis man er meget optimistisk osv., måske kan bringe omkring 10.000 flere i arbejde, hvorved vi er nede på 290.000 arbejdsløse. Og så svarer man fra Økonomiministeriet, at hensynet til beskæftigelsen dermed er varetaget. Det vil med andre ord sige, at man er tilfreds med, at vi så er nede på de 290.000 eller 285.000 arbejdsløse.

Der foreligger her et ændringsforslag, som tilbyder ikke alene regeringen, men Folketinget at vedtage en ordning, der statsfinansielt oven i købet er en fordel, og som skaber masser af ekstra beskæftigelse. Men det afviser man.

Jeg må spørge fru Pernille Sams fra Det Konservative Folkeparti: Er det virkelig Det Konservative Folkepartis mening, at hensynet til beskæftigelsen er varetaget, og at vi bare skal lade resten af arbejdsløsheden sejle sin egen sø?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg må desværre sige, at jeg ikke kan genkende mine egne udtalelser hverken i fru Kirsten Jacobsens eller i hr. Kim Behnkes indlæg.

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen når man nu hører fru Pernille Sams, kan man da godt spørge sig selv, om man har en regering, som kan være enig med sig selv. Fru Pernille Sams holdt jo et indlæg før, som i ét og alt var i diametral modsætning til det, vi har fået at vide fra Venstreministre i Boligudvalget og vel at mærke fået at vide på en temmelig lidenskabelig måde. Vi har haft samråd, vi har fået besvarelser, og fru Pernille Sams' indlæg var jo én stor tilbagevisning af de besvarelser, vi har fået fra to Venstreministre. Det er da ikke helt uinteressant.

I forlængelse af den diskussion, vi har haft om boligpakken, vil jeg gerne sige, at det hele tiden har været vores opfattelse, at beskæftigelses-hensynet skal veje tungt, men vi mente ikke, at den tilskudsmodel, der er foreslået i lovfor-slag nr. L 206, er den rigtige måde at bruge penge på, heller ikke i forhold til beskæftigelsen, idet beskæftigelses-effekten er overordentlig tvivlsom.

Derimod synes vi, der kan være grund til at overveje mulighed for løbetidsforlængelser på de lån, folk har i deres huse, for derved at tilskynde til ombygninger. Forskellen i forhold til tilskudsordningen er, at det ved denne model i sidste ende er folk selv, der kommer til at betale det ved, at deres lån kommer til at løbe over længere tid. De får en lettelse på det korte sigt, men på længere sigt er det en ulempe for dem. Det var også derfor, at Socialdemokratiet, som jo stod fadder til det forslag, stillede det under forhandlingerne, og det synes jeg var fornuftigt. Det er bare beklageligt, at Venstreministrene i regeringen er så stærke, at den ikke har villet køre videre med forslaget. Men vi synes egentlig, det er ganske fornuftigt, og i diskussionen om beskæftigelsen i byggebranchen mener vi, at dette forslag er fuldt så godt som tilskudsordningen. Forskellen er udelukkende, at man ikke her poster 1,8 mia. kr. ud i tilskud.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg er nødt til at understrege, at jeg på intet tidspunkt har tilbagevist nogen af de oplysninger, vi har modtaget via ministerierne under dette udvalgsarbejde. Men da man åbenbart har opfattet det, jeg sagde, sådan, som man gerne ville opfatte det, i stedet for sådan, som jeg sagde det, skal jeg da gerne gentage, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det for mig at se ikke var helt udelukket, at vi på et senere tidspunkt kan vende tilbage til forslaget, når vi har haft lejlighed til at gennemanalysere konsekvenserne for samfundsøkonomien endnu grundigere. Det er da ikke at modsige nogen overhovedet i forhold til, hvad vi har sagt under udvalgsbehandlingen, men jeg kan forstå, at lige så snart man laver en åbning i relation til at imødekomme forslag, som er stillet af andre partier, skal man mistænkeliggøres, fordi man egentlig synes, at der ligger noget positivt og i dette tilfælde beskæftigelsesfremmende i forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan nu forstå på den konservative ordfører, fru Pernille Sams, at det, der er afgørende for, om man i regeringen kan støtte dette ændringsforslag, er, at man har fået beregnet de samfundsøkonomiske konsekvenser af det.

[Kim Behnke]

Med det kendskab, jeg har til forhandlinger både om dette og hint, plejer det ikke at være noget problem, at man i økonomiske ministerier endda meget hurtigt kan få beregnet de økonomiske konsekvenser. Så hvis det er det, der er spørgsmålet, må fru Pernille Sams fortælle Folketinget, at regeringen gerne vil støtte ændringsforslaget, hvis vi standser behandlingen af dette forslag og får gennemført de ønskede beregninger.

Formanden:

Så er det fru Kirsten Jacobsen. Det er faktisk kun ændringsforslaget, vi drøfter, men der er sagt så meget generelt, at jeg ikke vil skride ind, hvis andre gør det samme.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tror, at hr. Kim Behnke, hvis han havde deltaget i udvalgsarbejdet, ville vide, at det problem, fru Pernille Sams har, ikke er af saglig karakter, og jeg beklager dybt, at jeg før lidt stærkt gav udtryk for heroppe, at man ville gennemføre det til efteråret. Jeg ved godt, at jeg ikke må referere fra lukkede udvalgsmøder, og jeg beklager, at mine udtalelser måske kunne tolkes, som om det var det, jeg gjorde. Det var ikke meningen, fru Pernille Sams.

Men som jeg sagde, da jeg havde ordet til det foregående forslag, at når dette forslag først kommer til tredjebehandling, er det hverken, fordi det er noget, vi er kommet i tanker om, eller fordi det er noget nyt, der er dukket op. Nej, det er noget helt andet. Det er et udtryk for, at man ikke ville provokere regeringen til at skulle stemme for et privat forslag. Det er et udtryk for, at en meget stor del af Boligudvalget nærmest lå på knæ foran regeringen for at sige til dem: Her er et forslag, hvis gennemførelse har en beskæftigelsesmæssig effekt, der ikke kan diskuteres. Det er et forslag, som har en nettovirkning for staten, som er positiv.

Begge dele lykkedes det til sidst at få afæsket økonomiministerens svar på. I Boligudvalgets bilag nr. 12 siger økonomiministeren i sin vurdering af ændringsforslaget for det første, at mellem 300.000 og 500.000 boligejere formentlig vil kunne udnytte ordningen og vel at mærke boligejere, som ikke har de likvide midler, der skal til for at få tilskud i henhold til lovfor-slag nr. L 206 om tilskudsordningen.

Bilaget siger endvidere, at man kan regne med, at det, der er plads til i de boliger, er en om- og tilbygning på mellem 40.000 og 70.000 kr. Det svarer til en garage, et nyt køkken, et nyt badeværelse, en ny glasstue, eller hvad folk nu måtte få lyst til.

Men noget af det vigtigste, dette bilag siger, er, at selv med meget usikre skøn – og med regeringens modvilje mod dette forslag, er vi godt klar over, at det er de negative tal, der er lagt ind i ADAM – kommer ADAM altså ud med, at der i hvert fald kan bringes 2.000 mennesker i beskæftigelse med dette forslag. Men samtidig fortæller ADAM økonomiministeren, at han får 400 mio. kr. i overskud. Han gør boligpakken 400 mio. kr. billigere, og han beskæftiger 2.000 mennesker mere.

Jeg ved godt, at jeg ikke må sige det ord, jeg havde tænkt mig at sige, så jeg må finde et andet og sige: Man skal være enten meget naiv, eller også skal man være politisk så stædig, at det grænser til det utrolige, for ikke at kunne se skriften på væggen her. Eller også skal man simpelt hen have den opfattelse rent politisk, at det gælder om at have så mange arbejdsløse som muligt og at have så få penge i statskassen som muligt.

Jeg vil gerne over for medlemmerne af Folketinget gengive konklusionen under det samråd, som ganske vist befandt sig noget oppe i himmellagene, af, hvad det egentlig var, ministeren havde sagt, hvilke saglige argumenter han havde til at lade være med at gennemføre det her forslag. Det ene af dem er ret morsomt, og det vil jeg gerne referere for Folketinget:

Ministeren sagde bl.a., at de, der ingen lån har i huset, jo ikke kan få nogen gavn af forslaget. Nej, det tror pokker, for man kan ikke omprioritere et hus, som ingen lån har. Men de mennesker, som ingen lån har og dermed ingen boligydelse har, vil jo kunne igangsætte al den om- og tilbygning, de vil, på ganske almindelig vis, for de kan jo få om- og tilbygningslån og nu oven i købet med 30 års løbetid.

Jeg synes virkelig, det er en skam, at de ca. $\frac{2}{3}$ af medlemmerne i dette Ting, som gerne ville stemme for dette forslag, hvis de måtte, afstår fra at gøre det på grund af en politisk aftale, hvorved regeringen forhindrer en stor del af Folketinget i at vedtage et forslag, som 1) gav økonomiministeren 400 mio. kr., som han kunne sørge for at der blev givet hjemmehjælp eller

[Kirsten Jacobsen]

andre gode ting for, 2) at 2.000 ubeskæftigede bygningsarbejdere kunne komme i beskæftigelse.

Men jeg konkluderede nu også for mig selv – og økonomiministeren modsagde mig ikke – da jeg ikke kunne finde ud af, hvor de saglige argumenter var, for der var ikke ét eneste, at regeringens modstand mod dette forslag var en politisk beslutning af planøkonomisk karakter med beskæftigelseshæmmende effekt. Hvis det ikke er rigtigt, vil jeg bede ministeren gå op og modsige mig nu.

Mejdahl (V):

Det er kun fantasien, der sætter grænser for, hvad man kan gøre for boligejerne, hvis man ellers har penge nok.

Der er afsat 1,2 mia. kr. på finansloven. Dem har vi været med til at udmønte i boligpakken. Vi er tilfredse med, at vi hermed støtter mobiliteten, fremmer beskæftigelsen og støtter mange familier, som vi gerne på denne måde vil give en håndsrækning.

Med forliget har vi lukket boligpakken. Derfor stemmer vi imod ændringsforslaget fra et af de partier, som står uden for forliget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne spørge hr. Mejdahl ganske konkret: Er det en ny linje hos partiet Venstre, at man stemmer imod forslag om besparelser, der kan skabe flertal her i Folketinget, eller forslag, som kan skaffe beskæftigelse uden yderligere statsudgifter?

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Det er en traditionel linje hos Venstre, at vi støtter de forlig, vi går ind i.

Jørgen Estrup (RV):

Fremskridtspartiets ændringsforslag i tillægsbetænkningen er et nyttigt lille forslag. Man skal ikke gøre det til noget, der kan rokke verden, hverken få båden til at kæntre eller få den til at sejle med superfart. Det er noget, der kan hjælpe til at fremme beskæftigelsen, og derfor er vi også fra radikal side parat til at stemme for det.

Vi har holdt os lidt tilbage under udvalgsarbejdet, fordi vi ikke ønskede at sætte regeringen i den situation, at den skulle føle, at nu var de, der ikke var med i boligpakken, på nakken af regeringen og forligspartierne og hermed havde forsøgt at genere dem for noget, som vi godt ved de ikke var helt enige om indbyrdes. Derfor har vi holdt os tilbage i håbet om, at der alligevel kunne findes en løsning på dette spørgsmål. For det er egentlig dybt ulogisk, at man, når man kan finde en nyttig ændring på realkreditområdet, som ingen har kunnet dokumentere vil genere de økonomiske forhold, men tværtimod kunne fremme beskæftigelsen, så alligevel stritter imod, fordi man én gang har sagt nej.

Vi havde et interessant, jeg vil næsten sige nyttigt samråd med økonomiministeren forleden aften, som jo bl.a. også illustrerede den liberale del af dette lovforslag. Uden at referere fra samrådet vil jeg dog sige, at det var mit klare indtryk, at også økonomiministeren forstod, hvorfor ændringsforslaget kunne stilles, og at det også måske endda kunne have været dyrket og have groet i økonomiministerens baghave og have blomstret smukt, hvis det havde været under andre forhold. Nu var det altså ikke under de rigtige forhold, og derfor visner planten, selv om den egentlig er god og liberal. Det synes jeg er lidt synd, og jeg synes måske, at regeringen på dette punkt skulle tænke om. Men det forstår jeg også at fru Pernille Sams allerede har gjort så småt, og at når økonomiministeren får lejlighed til at gennemføre alle de nødvendige beregninger, vil vi komme ud med en plante, der udfolder sig flot og liberalt.

Kim Behnke (FP):

Ud over den lange perlerække af fordele ved at gennemføre dette ændringsforslag, som allerede så grundigt er blevet beskrevet, tilsiger det os at referere, at man fra økonomiministerens side har haft en bekymring.

Den bekymring er betalingsbalancen, og det bliver godtgjort i bilag 12 til dette lovforslag, at hvis man gennemfører ændringsforslaget, vil det betyde en forringelse af betalingsbalancen på 300 mio. kr. Man skriver ganske vist »med anvendelse af disse yderst usikre forudsætninger«. Det vil altså sige, at man allerede på forhånd indrømmer, at det er meget usikkert, om der bliver tale om en betalingsbalanceforringelse.

[Klm Behnke]

Det er bestemt meget usikkert, for det, man tilsyneladende har glemt, da man lavede de beregninger, er, hvordan vort realkreditmarked fungerer her i landet. Situationen er jo den, at hvis jeg var blandt de 300.000 til 500.000, som ville benytte denne mulighed, så går kreditforeningen jo ikke, i det øjeblik jeg henvender mig og beder om at få et ombygnings- eller tilbygningslån og har forudsætningerne i orden, hen til et pengetræ og plukker pengene. Næh, pengene fremkommer ved, at man fra kreditforeningens side udsteder obligationer. Det vil med andre ord sige, at kreditforeningen opsluger købekraft i den ene ende, mens jeg opnår en købekraftsmulighed i den anden ende, som jeg så omsætter i at sætte nogle danske håndværkere i arbejde.

Dette blot være nævnt, for den side af betalingsbalancevurderingen har man tilsyneladende fuldstændig glemt i Økonomiministeriet. Det kan være mere eller mindre bevidst, men der er altså efter vor vurdering ikke tale om, at man vil få den forringelse af betalingsbalancen, som man her skitserer.

Noget andet er så, at man fra regeringens side ingen bekymringer har, når man senere på dagen rask væk bevilger op imod 1 mia. kr. i tilskud. Det er altså penge, der udbetales fra staten, som man kan omsætte i håndværkerregninger, herunder ikke mindst lønnen på håndværkerregningerne. Det betyder også, at samfundsøkonomiens hjul kommer til at dreje hurtigere. Og det vil man akkurat lige så vel kunne klandre for at give betalingsbalanceforringelser, hvis argumentet skal gælde over for dette ændringsforslag.

Så vil jeg gerne sige, at det forekommer meget usædvanligt, især i forlængelse af den debat, der var for et par lovforslag siden tidligere på dagsordenen, en debat mellem finansministeren og Socialdemokratiet om, hvorvidt det nu var finanspolitisk klogt at gennemføre ekstra udgifter i størrelsesordenen et par hundrede millioner kroner. Her er tale om et forslag, der efter et forsigtigt skøn vil give en ekstra forbedring af statens finanser på i hvert fald 400 mio. kr. det første år, og det har sin begrundelse i, at arbejdsløshedsdagpengene falder, i og med at der er nogle mennesker, der kommer i arbejde. Intet kan vel være bedre; det er det, man tigger og beder om: løsninger til, hvordan vi kan få beskæftigelsen forbedret, hvordan vi kan få

statsfinanserne forbedret – her er et helt konkret forslag i 400 mio. kr.-klassen, og det afviser man.

Så kan jeg heller ikke lade være med at gøre opmærksom på, at vi rent faktisk fra forslagsstillernes side har tilbudt regeringen, at hvis man var interesseret i at medvirke til dette, kunne vi oven i købet begrænse det til at virke i to år i første omgang, så kunne man se, om det vitterlig var tilfældet, at betalingsbalancen ville gå amok. Og to år er ikke tilfældigt valgt, for det er i den samme periode, den øvrige boligpakke gælder.

Vi havde da oven i købet strakt os så langt, at vi var parat til måske at lade det indgå måske i en større politisk løsning, så regeringen kunne have fået løst nogle andre problemer samtidig. Men svaret har været definitivt totalt nej og en total afvisning, og det er overordentlig kedeligt, særlig i betragtning af, at vi fortsat har så mange arbejdsløse, og at vi har så store statsfinansielle problemer. Det ligner simpelt hen ikke noget, at man afviser dette gode ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 25 stemte for, 107 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 132 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Sundhedsministeren (Ester Larsen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

[Formanden]

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Fastsættelse af tilskud ved bortfald af overenskomst).

(Lovforslag nr. L 212).

I forbindelse med denne fremsættelse skal jeg oplyse, at det er min hensigt, hvis Tingets samtykke gives, at sætte forslaget til første behandling i et nyt møde 5 minutter efter afslutningen af indeværende møde.

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Sundhedsministeren (Ester Larsen):**

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Fastsættelse af tilskud ved bortfald af overenskomst).

(Lovforslag nr. L 212).

Efter den gældende lovgivning vil bortfald af en overenskomst om vilkårene for ydelser efter sygesikringslovens §§ 6, 8 og 9 til gruppe 1-sikrede indebære, at sundhedsministeren alene kan fastsætte vilkår for modtagelsen af tilskud til delvis dækning af udgifterne ved de enkelte ydelser, jf. sygesikringslovens § 12, stk. 3. Særligt for så vidt angår almen lægehjælp og speciallægehjælp indebærer dette, at gruppe 1-sikrede ikke vil have ret til gratis lægehjælp, når ydelserne ikke kan gives på vilkår, der er fastsat i en godkendt overenskomst.

Formålet med dette lovforslag er at sikre, at der kan fastsættes regler, der sikrer, at gruppe 1-sikrede i en situation, hvor der ikke er overenskomst om vilkårene for bl.a. lægehjælp, fortsat vil have ret til gratis lægehjælp.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg overlade det til Folketingets velvillige behandling.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.10

Mødet genoptaget kl. 13.15

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Tilbudspflicht og forhåndsgodkendelse).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 16/5 91. Første behandling 22/5 91. Betænkning 24/5 91. Anden behandling 28/5 91. Tillægsbetænkning 28/5 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Holger K. Nielsen (SF):**

Dette lovforslag indeholder både godt og skidt. Der er fremskridt for lejerne, og der er tilbageskridt for lejerne.

Vi stillede et ændringsforslag ved andenbehandlingen om, at det punkt, der omhandler, at man hæver de satser, hvortil der skal tilbydes erstatningsboliger, skulle udgå. Det var der ikke flertal for. Derfor er der stadig væk en dårlig del tilbage i det her lovforslag. Og på baggrund af, at der både er godt og skidt, skal jeg meddele, at SF undlader at stemme ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 108 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF); 10 (SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 206:

Forslag til lov om statstilskud til forbedringsarbejder m.v. i helårsboliger.

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).